

De Drie Zusters 2

(Three Sisters Two)

Drama in vier bedrijven

door

REZA DE WET

vertaling

Koen Wassenaar

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE DRIE ZUSTERS 2 - THREE SISTERS TWO** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **REZA DE WET** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

De Prozorovs:

Olga - (50) De oudste zus. Een oude maagd. Lang en mager.

Masha - (45) De op een na jongste zus. Ooit getrouwd met Koljegin, nu de minnares van Marovski, een generaal in het Rode Leger. Ze bezit een breekbare sensualiteit.

Irena - (40) De jongste zus. Een oude maagd. Mager en bleek. Ze is enigszins kinderachtig.

Andreï - (47) Hun broer. Kalend en met een buikje.

Natasha - (40) Zijn vrouw. Dik en lelijk.

Sofia - (18) Dochter van Andreï en Natasha

Overige personen:

Versjinin - (62) Een gewonde generaal van het Witte Leger en zeventien jaar geleden de geliefde van Masha. Hij is lang en pezig en heeft een houten been.

Igor - (30) Een voortvluchtige toneelschrijver. Mager en bleek.

Anfisa - (97) Het vroegere kindermisje van de Prozorovs.

DECOR:

De oude kinderkamer op de eerste verdieping van het huis van de Prozorovs. Het huis staat aan een rivier in een stadje ten zuiden van Moskou. De muren van de kinderkamer zijn behangen met verbleekt bloemetjesbehang. Aan de muren hangen afbeeldingen uit sprookjes. En op de grond ligt een versleten tapijt met bloemmotief. Het raam achterin geeft uitzicht op de tuin en de rivier.

Rechts voor is een deur die toegang geeft tot de rest van het huis. Rechts in de achterwand is de deur naar de slaapkamer. De deur naar de keuken is links voor. Rechts van het midden staat een bank. Iets rechts van de bank staat een rieten stoel en links van de bank staat een leunstoel. Links van het midden staat een tafel met stoelen. Links, naast de keukendeur, staat een kinderstoeltje. Tegen de rechter wand staat een speelgoedkast en links achter in de hoek staat een smal kinderbed. Voor het raam staat een rieten stoel. Tussen de speelgoedkast en de toegangsdeur hangt een spiegel.

TIJD:

De zomer van 1920. Rusland is al sinds 1917 in handen van de bolsjewieken, maar het Witte Leger biedt nog altijd verzet.

EERSTE BEDRIJF

Het is laat in de ochtend. Het is zo'n verblindend heldere dag dat de kinderkamer er nogal groezelig en vergeten uitziet. Er valt een lichtstraal binnen door de open toegangsdeur. Anfisa zit op een stoel bij het open raam. Ze draagt een witte nachtpon en een linnen slaapmuts. We zien haar half van opzij. Andreï zit in de rieten stoel. Hij slaapt met zijn mond open. Hij draagt een vuil overhemd, een gekreukte broek en bretels. Als de lichten aangaan, zien we Anfisa met argwaan over haar schouder naar hem kijken. In de verte klinken enkele geweerschoten.

Andreï: *(wordt wakker. Doet onmiddellijk zijn mond dicht)* Hoe laat is het? *(kijkt om zich heen en ziet Anfisa)* Waar is iedereen? *(mompelt)* Knap stom om haar iets te vragen. Om zomaar in slaap te vallen... *(haalt zijn zakhorloge tevoorschijn)* Hij is ermee gestopt. Als hij niet van mijn vader was geweest, had ik hem tegen de muur gesmeten. Hij is compleet, totaal nutteloos!

Anfisa: *(kijkt naar Andreï)* Wie bent u?

Andreï: *(zucht)* Andreï! *(vloekt zacht en schudt met het horloge)*

Anfisa: Nee, dat bent u niet! U bent niet Andreï Prozorov. Hij is mijn lieve kleine jongen en u bent een erg lelijke oude man.

Andreï: Hij tikt weer.... maar niemand weet voor hoelang. *(staat op, gaat naar de deur en luistert)* Nou, ze is er nog niet. Dat is zeker. Ik voel me duizelig... te snel opgestaan. *(gaat weer zitten)*

Natasha: *(achter. Roept)* Andreï! Andreï!

Anfisa: Ik laat mij door niemand voor de gek houden!

Andreï: Wees in godsnaam stil, Nana. Vervloekt nutteloos! *(stopt het horloge terug in zijn zak. Natasha komt gehaast op vanaf de gang. Ze is opgedoft)*

Natasha: O, hier zit je. Waarom gaf je geen antwoord? En moet je jezelf eens zien. Stoppels en een smerig overhemd. Walgelijk is het.

Andreï: Laat me met rust.

Anfisa: Waar is mijn haring? Mijn zure haring?

Natasha: Wat doet dat oude mens nog steeds hier?

Andreï: *(praat tegen zichzelf)* Ik voel mij niet erg best. Duizelig en mijn oren suizen.

Anfisa: Mijn haring!

Natasha: Wat een gekkenhuis! *(klopt hard op de slaapkamerdeur)* Irena, je moet zorgen dat die oude vrouw de deur uitgaat. Dat heb ik al eerder tegen je gezegd. Je zus kan hier elk moment zijn. *(slaat met vlakke hand op de deur)* En doe niet alsof je me niet hoort! *(sputtert kwaad)*

Elk moment... elk moment. (*bekijkt zichzelf in de spiegel*) Volgens de nieuwste mode in Moskou gekleed, neem ik aan, en moet je mij nou eens kijken. Deze jurk is bijna drie jaar oud. Het geval wil dat ze mijn smaak maar niks vindt. Ja! Jullie denken allemaal dat jullie beter zijn dan ik!

Andreï: (*kreunt*) Niet weer. Niet weer.

Natasha: En waag het niet om je zus te pesten. Dat wil ik niet meer hebben. Het is haar leven en ze mag ermee doen wat ze wil! (*Andreï begint zonder melodie te fluiten*) Generaal Marovski kan een hoop doen voor onze Bobik. En probeer mij niet te ergeren. Denk voor de verandering eens aan de toekomst van je zoon in het Rode Leger en niet aan jezelf.

Andreï: Voor de verandering! Voor de verandering! Hoe durf je dat te zeggen! Het is het enige wat ik altijd heb gedaan! Mijzelf voor iedereen opgeofferd! Jou! Mijn zussen! De kinderen! Bedenk eens wat ik had kunnen bereiken.... Ik had honderden boeken kunnen vertalen.... Ik had een professor in Moskou kunnen zijn!

Natasha: (*sarcastisch lachje*) Altijd hetzelfde verhaal!

Andreï: Het is verdomme geen verhaal! Ik had iemand kunnen zijn. Door jou heb ik mij het schompes gewerkt. Mijn leven verspild in dit belachelijke oord. De stadsraad.... en nu de eindeloze commissies! (*houdt zijn hoofd vast*) O, god.... ik word gek! Gek!

Natasha: Ik heb het waarschijnlijk al honderd keer tegen je gezegd, mannetje. Ga jezelf netjes maken! (*Igor verschijnt in de deuropening naar de gang. Hij is gekleed als een erg eenvoudige boer*)

Natasha: (*koket. Haar Franse accent is hartverscheurend*) Bonsoir, monsieur.

Igor: Madame. (*kust haar hand*) U bent een visioen.

Natasha: En waar heb jij de hele dag gezeten? (*een lachje*) Je zou haast denken dat je mij probeert te vermijden.

Igor: (*gaat op de bank zitten*) Ik heb gewoon zitten schrijven. Dag en nacht aan het schrijven. Wat een kwelling. Wat een extase.

Andreï: Blijf uit mijn buurt.

Natasha: Je moet mij verontschuldigen. Mon dieu. Ik moet nog zoveel dingetjes doen voordat mijn schoonzus komt. Ze zal zo blij zijn om een beroemde schrijver als jij te ontmoeten. Ik zie je straks weer. Eh bien. (*Natasha gaat gehaast af, de gang op*)

Andreï: Ik zei dat je verder uit mijn buurt moest gaan zitten. Je ruikt naar lavendel.

Igor: Het spijt mij vreselijk, Andreï Sergejevich. (*gaat op het kinderstoeltje tegen de zijwand zitten*)

Andreï: Ik haat de lucht van lavendel. Ouwe Anfisa (*wijst*) sprenkelde het vroeger op onze kussens als we ziek waren. Doet me denken aan koude rillingen en slijm.

Igor: Het spijt me echt, Andreï Sergejevich, maar je weet dat er geen zeep is. En ik weet zeker dat het minder erg is dan de lucht van rotte vis. Persoonlijk vind ik de stank van oude vis weerzinwekkend.

Andreï: Vis, vis, waarom heb je het verdomme over vis? (*legt zijn vlakke hand op zijn borst*) Nu heb ik mijzelf overstuur gemaakt. Het is niet goed voor me, maar die vrouw maakt mij zo kwaad. Als je mijn hart eens kon horen bonzen...

Igor: (*wuift zijn hand voor zijn gezicht. Haast in tranen*) Die vliegjes... die vliegjes... die vreselijke vliegjes.

Ergens verderop klinken gewerschoten.

Igor: Hoor dat nou toch. Nog meer executies. Ik kan er niet meer tegen...

Andreï: (*haalt een oude krant uit zijn zak*) Misschien is er wel iemand patrijzen aan het schieten. (*vouwt de krant zorgvuldig open*)

Igor: Ik ben een geestelijk wrak. Mijn maag zit altijd in de knoop. Mijn handen zijn zweterig. En ik kan geen nacht normaal slapen omdat ik altijd te bang ben dat ze het huis weer zullen komen doorzoeken. Het was zo afschuwelijk... ik zal het nooit vergeten. Weet je hoe iemand zich voelt die nooit slaapt, Andreï Sergejevich? Weet je dat? Ze voelen zich alsof zij sluimeren... alsof zij half in slaap zijn en eindeloze nachtmerries hebben en dat ze nooit meer wakker zullen worden.

Natasha: (*roept ergens achter*) Olga! Olga!

Andreï: Hoor dat nou. Ik kan die stem niet meer horen. (*vouwt de krant op en stopt deze in zijn zak*) Is dat echt het meisje waar ik mee trouwde? Ik vraag het je? Ik kan het nauwelijks geloven...

Igor: Mijn beste Andreï Sergejevich, ik moet je iets vragen...

Andreï: Die hele zomer droomde ik van haar... Ik vond haar de knapste... de liefste... ik noemde haar "mijn duifje"... ik kuste haar ogen. Het spijt me dat ik het zeg, maar ze is geen mens meer. Ze heeft iets bijna... beestachtigs. Het is vreselijk. Vreselijk.

Igor: Zoals ik al zei...

Andreï: Ik word er bijvoorbeeld misselijk van om te moeten kijken hoe zij eet. Om het vet langs haar drie onderkinnen te zien lopen en om haar met haar lippen te horen smakken. En mijn god, wat snurkt ze! Ze snurkt als een wild zwijn! Nee. Ze is niet meer dezelfde, dat weet ik wel. Vreemd hoe zulke dingen kunnen gebeuren. Zulke... afschuwelijke dingen. (*haalt de krant weer uit zijn zak*)

Igor: Wat ik probeerde te zeggen, Andreï Sergejevich... Het is heel erg moeilijk voor mij om dit te vragen, want ik heb mijn trots... (*gedreven. Staat op van zijn stoeltje*) Maar ik ben per slot van rekening Igor Illich! En ik moet schrijven met een hakerige pen en aangelengde inkt!

Andreï: Waarom wind jij je zo op, man? Ik begrijp geen woord van wat je zegt.

Igor: Het is alleen zo moeilijk voor mij... ik heb nog geen twee roebel om tegen elkaar te wrijven, begrijp je? Het enige wat ik wil, is een schrift! Het is vreselijk, maar ik moet schrijven op het stinkende papier waar de vis in verpakt is die jij elke dag koopt.

Andreï: Vis! Jij hebt wat met vis vandaag! Wat mankeert jou! Kan je niet zien dat ik probeer te lezen?

Igor: Ik weet dat alles erg duur is. Maar slechts één of twee roebel...

Andreï: Ben jij gek geworden? Mijn vrouw pakt de aalmoes af die ik van de Partij krijg. Zegt dat ik het toch maar zal vergokken, kan jij je dat voorstellen! Kan niet eens snaren voor mijn viool kopen. Ook al zou ik dat kunnen, ze zijn niet te krijgen.

Igor: (*ontmoedigd. Met het hoofd in handen*) Ik ben wanhopig.

Andreï: (*leest*) Kijk dit eens...

Olga verschijnt in de deuropening naar de gang. Ze heeft een mand aan haar arm en ze draagt een stoffige parasol. Ze heeft een donkere jurk met een hoge kraag aan.

Olga: Kijk mij nou toch. Onder het stof. Ik moest uren in die rij staan. De boeren stonden te dringen en te duwen. En hoe ze stinken! Ik heb een vreselijke hoofdpijn. (*gooit de parasol op de stoel*) En op de koop toe kreeg ik ook nog maar nauwelijks iets voor onze coupons. Alleen soepbotten en groene aardappelen. Vandaag hadden ze niet eens rotte vis of paardenvlees.

Natasha komt monter op. Ze heeft een vliegenmepper bij zich. Igor maakt een lichte buiging.

Natasha: (*tegen Igor*) Bonjour, monsieur. (*tegen Olga*) Daar ben je eindelijk. (*kijkt in de mand*) Echt, is dat alles wat je hebt? En wat moeten we dan aan je zus geven?

Olga: Ik moest nemen wat ik kreeg van ze! (*stort neer op de bank met de mand op haar schoot*) Ik kan niet meer... ik ben gewoon op. Ik stort bijna in. Iedere dag in die eindeloze rij... in die hitte... tussen al die smerige mensen.

Irena opent de slaapkamerdeur. Ze ziet er slaperig uit en heeft een kleine mand bij zich. Haar lichte jurk is gekreukeld.

Natasha: Dat zal eens tijd worden. En moet je al die plooien en rimpels in je wang zien. Dat komt ervan als je teveel slaapt. *(slaat de vliegen op de vensterbank dood en veegt ze met de zijkant van de mepper op de grond)*

Olga: En aangezien mijn bril stuk is, zie ik nauwelijks waar ik ben. Vandaag ben ik twee keer gevallen. Ik voel mij daar zo akelig door. *(met kracht en regelmatig slaat Natasha de vliegen op de tafel tot moes)* Achter mij hoorde ik iemand zeggen: "Daar gaat de voormalige hoofdmaîtresse. En moet je haar nu eens kijken. Totaal dronken." *(tegen huilen aan)* Kan je je dat voorstellen?

Natasha: *(veegt de vliegen op de vloer)* Irena, ik wil dat je die oude vrouw wegbrengt voordat je zus hier is.

Irena: Maar Masha zal het erg leuk vinden om Nana Anfisa te zien.

Natasha: Ik begrijp echt niet waarom wij al jaren met die oude vrouw zitten opgescheept. *(sluit het raam)*

Andreï: Waarom doe je het raam dicht? Het is hier zo warm.

Irena: Verder heeft ze niemand.

Natasha: Op dit uur van de dag zijn er te veel vliegen. En de vreselijke stank van het afval van Onegin. Wat zal Masha wel niet zeggen?

Irena: *(wrijft over haar wang)* Ik ga even weg om voor Masha wat rozen te plukken. Om naast haar bed te zetten. *(gaat af door de gangdeur)*

Olga: *(roept haar na)* Waarom zet je geen hoed op?

Natasha neemt de mand van Olga over en gaat af naar de keuken.

Igor: *(volgt haar)* Madame... Er is iets dat ik met u wil bespreken... *(gaat achter haar aan af)*

Olga: Ik hoef je niet te vertellen hoe erg ik van streek ben door die brief. Sinds ik hem heb gelezen, voel ik mij ronduit vreselijk. Maar meer zal ik niet zeggen... Ik zal erover ophouden. *(zucht)* Ik zal mij maar eens om gaan kleden. Ik wil niet dat Masha mij zo ziet. Na zoveel jaar. *(stilte)* Maar ik ben te moe. Ik kan mij niet eens meer bewegen. *(legt haar hand over haar ogen)* Vijf jaar. Bijna zes...

Uit de keuken klinkt de schelle lach van Natasha.

Olga: *(kijkt naar de slaapkamerdeur)* Het is net als gisteren. Ik kan nog steeds die arme Koljegin daar in de deuropening van de slaapkamer zien staan. Waarom was ik hier? Ik leefde toch op school? Het zal wel

zomervakantie zijn geweest... nee, dat kan het niet zijn geweest... hoe dan ook... hij stond daar luidkeels te huilen heel vroeg in de ochtend. Irena en ik waren zo bang. We waren diep in slaap, begrijp je. "Mijn Masha is er met Marovski vandoor. Mijn Masha is er met Marovski vandoor." Dat bleef hij maar herhalen. Arme Koljegin. Zo'n goede man.

Andreï: De man was een dwaas.

Olga: Je kende hem niet zo goed als ik. Masha zei altijd dat ik met hem had moeten trouwen. (*zucht*) Ach, nou ja... niemand zal het ooit weten. Maar we hadden nooit verwacht dat hij dat zou doen.

Andreï: (*leest voor uit de krant*) "Drieënzestig mensen doodgevroren in een veewagen op weg naar Jaroslavl". Dat is een bericht voor jou.

Olga: Maar in vredesnaam, het is zomer. Waarom lees je altijd voor uit die zinloze oude krant?

Andreï: En waar denk je dat ik een andere kan vinden? Vertel me dat eens? Waar haal ik in deze stad een krant vandaan?

Olga: O, doe waar je zin in hebt.

Natasha komt op uit de keuken. Ze gaat richting slaapkamer en zwaait met de vliegenmepper.

Igor: (*volgt haar*) Mijn beste madam... Ik dank u met heel mijn hart. Ik zal mijn toneelstuk aan u opdragen.

Natasha: (*koket*) Niet vergeten, hoor. (*ziet de parasol van Olga*) Hoe kan je dat stoffige ding nou op de stoel gooien? (*tegen Igor*) Je moet het me beloven. (*gaat af naar de slaapkamer*)

Igor: (*draait bij de slaapkamerdeur*) Ik ben zo ongelooflijk dankbaar... (*geluid van hevig vliegenmeppen uit de slaapkamer*) En er is geen haast bij. Morgen is vroeg genoeg. (*wordt zich bewust van Olga en Andreï die naar hem kijken. Kijkt schaapachtig en gaat snel af naar de gang. Het geluid van vliegenmeppen klinkt voort*)

Natasha: (*roept vanuit de slaapkamer*) Ik begin me echt zorgen te maken! Waar blijven ze? Ze hadden er al moeten zijn! (*geluid van het slaapkamerraam dat dicht wordt gedaan*)

Andreï: (*tegen Olga*) Ik vertrouw hem niet verder dan dat ik hem zie.

Olga: Nou, ik zal mij maar eens gaan omkleden. (*korte stilte. Geluid van een kind dat ergens beneden begint te huilen*) Het begint weer. En als het eenmaal begint, houdt het niet meer op. Dan te bedenken dat juist die mensen in de studeerkamer van vader wonen. Zijn boeken als brandstof gebruiken. (*het huilen wordt iets harder*) Je wordt er gek van! (*drukt haar handen tegen haar oren en draait haar ogen omhoog. Natasha komt opgewekt uit de slaapkamer vandaan*) Heb ik niet tegen jou gezegd dat jij je moet omkleden? (*luistert*) Dat is echt een naar

kind. Altijd aan het janken. Sofoshka en Bobik waren zulke zoete kinderen. Wanneer Bobik huilde, zei ik altijd: "Welke kleine jongen huilt daar dan? Is het mama d'r kleine jongen?" En dan... *(tuit haar lippen en maakt kus geluidjes)* kuste ik zijn hele gezichtje.... *(Olga kreunt)*.... en dan stopte hij met huilen. *(knipt met haar vingers)* Zomaar. *(Olga staat op, pakt de parasol en gaat af naar de slaapkamer)* En nu zijn Bobik en Sofoshka volwassen. Het is nauwelijks te geloven. En onze Bobik is god-weet-waar in het Rode Leger. *(Olga slaat de deur achter zich dicht)* Waar blijven ze? Ze hadden er al moeten zijn. Doe die stomme krant weg en ga je omkleden! *(legt de vliegenmepper op de vensterbank. Andreï zucht, staat op en vouwt zijn krant op terwijl hij naar de gang loopt)* Je kan ook wel even generaal Versjinin gaan bellen. Masha zal hem wel willen zien. Hij zal wel weer ergens voor jaffa liggen.

Andreï: *(keert zich om bij de deur)* En hoe durf je zo over Versjinin te praten? Jij begrijpt helemaal niets van hem.

Natasha: Hij is een dronkaard en een uitzuiger. Dat begrijp ik wel!

Andreï: "Voor Jaffa". "Uitzuiger". Waarom gebruik je van die banale woorden! Waarom gebruik je die? Het is zo weerzinwekkend!

Irena komt buiten adem op. Ze heeft een paar rozen in haar mandje.

Irena: Ik ga de rozen even in het water zetten. Kijk Andreï... ik vond nog een paar rozen aan de oude rozenstruik van mama. *(gaat af naar de keuken)*

Natasha staat met open mond van bewondering als zij Igor in de deuropening van de gang ziet staan. Hij heeft een licht gekreukeld wit linnen pak aan.

Natasha: O, tres elegante.

Igor: Ik heb besloten om voor deze gelegenheid mijn vermomming af te leggen. Ik wil niet dat jouw zus denkt dat Igor Illich een heikneuter is. *(lacht)*

Andreï gaat weer zitten en opent zijn krant.

Natasha: Charmante.

Igor: Madame. *(kust haar hand)*

Andreï: *(leest)* "In Smolensk verhing een professor zich aan een perenboom..."

Igor: *(gealarmeerd)* Tegenwoordig hangen een hoop professoren zich op.

Natasha: Schenk aan hem maar geen aandacht. Hij doet het alleen maar om mij te ergeren. Maar ik begin me nu echt zorgen te maken.

Igor: Waarover, madame?

Natasha: Over Masha en Sofoshka. Als je erbij bedenkt dat Sofoshka helemaal alleen naar het station moest lopen. *(tegen Andreï)* En waarom ging jij niet met haar mee? Wat voor vader ben jij eigenlijk?

Andreï: Maar het is klaarlichte dag. Wat kan haar nou gebeuren!

Natasha: Je weet dat het tegenwoordig niet veilig is. Er zwerven zoveel misdadigers en deserteurs rond.... Ik zou nooit... *(Olga gooit de slaapkamerdeur open)*

Olga: Ze is er! Ik hoorde hun stemmen buiten! Irena! Irena! Kom snel! Masha is aangekomen!

Natasha: Wat een zegen.

Irena komt uit de keuken vandaan rennen en gaat naar de slaapkamer.

Natasha: *(kijkt in de spiegel)* En kijk jezelf nou eens, Andreï. Schaam jij je niet?

Olga: Ik was net bezig mijn jurk uit te trekken... Je moet even helpen om haar weer vast te maken.

Irena: Ja... Ja. *(begint de jurk van Olga dicht te knopen)*

Natasha: Kijk mijn haar nou. *(ruikt heimelijk even onder haar armen)*

Olga: Vlug nou. Geen geklungel.

Andreï: Ik voel mij echt niet goed vandaag. Helemaal niet goed.

Irena: *(neemt de hand van Olga in de hare)* Wees aardig tegen haar, Olga. Begin niet weer tegen haar te preken.

Olga: Ik ben plotseling zenuwachtig. Ik tril helemaal.

Irena: Ik ook. Zal ze nog steeds onze Masha zijn? Ja?

Natasha: *(tegen Andreï)* En waarom zit jij daar maar een beetje te zitten?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto